

[Alfred Jensen.]

diskutere dette spørgsmål i udvalget, ud fra den opfattelse, at det ikke var særlig ønskeligt, at befolkningen fik kendskab til, hvor mange penge det ialt drejede sig om. Det viser sig da i hvert fald, at man, når det drejer sig om flytningen af de militære etableringer fra København, har været ivrig nok til at udregne, hvad den vil koste, og her har man jo så sandelig ikke skyet nogen anstrengelse for at vise på kroner og øre, hvor meget det ville betyde for det danske samfund i udgifter. Jeg mener ikke, at denne beregning er foretaget på det rigtige grundlag. Det drejer sig nemlig ikke alene om at finde ud af, hvor meget det koster at få flyttet de militære etableringer fra hovedstaden, det drejer sig også i denne forbindelse om, at man ikke fremtidig placerer militære etableringer i hovedstaden eller andre tæt bebyggede områder i vort land. Hovedsagen må dog være, at vi ikke forøger faren for civilbefolkningen ved at etablere mere militær og flere militære instanser der, hvor befolkningen nødvendigvis må bo for at udføre sin daglige dont. Derfor må man, uanset hvilke resultater man ved denne udregning er kommet til, og uanset om resultatet er mere eller mindre korrekt, fastslå, at det er hensigtsmæssigt, at de militære etableringer ikke placeres i de tæt befolkede områder, og at de etableringer, der allerede findes der, bør fjernes og fjernes så hurtigt som muligt.

Det ville også have været fordelagtigt, om vi havde fået at vide, hvor meget Danmark egentlig har i krigsudgifter årlig. Det beløber sig nemlig til mere end de 650 mill. kr., forsvarsministeren nævnte som den udgift, vi ville få det kommende år. Han så nemlig bort fra flere udgifter, der findes på indenrigsministeriets konto, udgifterne til den civile værnepligt og til civilforsvaret, han så bort fra udgifterne under socialministeriet til forsorgen for besættelsestidens ofre, forsorgen for krigsinvaliderne i Sønderjylland og også forsorgen for de indkaldtes familier. Dernæst så han bort fra de udgifter, som findes under § 5 og § 24 til nedbringelse af kontoen i nationalbanken, omkostningerne ved den tyske besættelse. Hvis man regner alle disse poster med, og det bør man jo gøre, når man vil finde ud af, hvad der bruges til krigsudgifter, kommer man op på et beløb på over 1 milliard kr., idet der udover de 650 mill. kr. er tale om 55 mill. kr. til civilforsvaret, ca. 0,8 mill. kr. til den civile værnepligt, under socialministeriet 18,4 mill. kr. og endelig under

§ 5 og § 24 de beløb, som er opført under § 26 i. K., 306,8 mill. kr.

Der er ingen tvivl om, at de udgifter, der er opført på budgettet, ikke holder. Det gav ministeren forøvrigt udtryk for. Jeg er ikke klar over, om han kun tænker på pristigninger, eller om han også tænker på, at det vil blive nødvendigt for ham at bruge endnu mere, hvis han skal imødekomme de ønsker, der fremsættes angående udnyttelse af disse bemyndigelseslove. Men jeg ved i hvert fald, at på et enkelt område må man gå ud fra, at udgiftsbeløbene ikke er tilstrækkelig store. Jeg tænker her på de 55 mill. kr. til civilforsvaret. Udgifterne på denne post var i fjor 130 mill. kr., og regner man med, hvad jeg tror man har ret til, en tilsvarende forøgelse på denne konto i år, vil det i virkeligheden sige, at vi kommer op over 1 100 mill. kr. årlig.

Dertil kommer, at vi ikke har nået toppen af de militære udgifter, ministeren regner med. Han oplyste i sin fremsættelse, at vi i næste driftsår og året derefter efterhånden ville komme op på et beløb, der ligger 125 mill. kr. over det, der er regnet med i dag. Det vil i virkeligheden sige, at vi kommer op på udgifter til krigsformål på over 1 200 mill. kr. årlig. Det betyder, at der ofres mere end 3 mill. kr. daglig til krigsudgifter. Enhver kan sige sig selv, hvad der til fredelige formål kunne ydes for dette mægtige beløb. 300—400 almindelige arbejderfamilier kunne leve et helt år for det, der daglig bruges til militærvæsen og krigsudgifter. Jeg tror, at enhver er klar over, at det er en sådan belastning, at det ikke vil være muligt for Danmark at opretholde den sociale standard, vi har, ja, det er et spørgsmål, om vi overhovedet er i stand til at klare sådanne opgaver. Man må jo tage i betragtning, at vi egentlig ikke hermed har udtømt alle de ofre, det danske folk må bringe til oprustningen. Der findes også et deficit på handelsbalancen, som i høj grad tjener til at yde tilskud til andre landes militærudgifter. Det vil sige, at vi står overfor så gigantiske omkostninger, at det er berettiget, at befolkningen nærer både tvivl og uvilje overfor forslag af denne karakter.

Der har både i dag og ved tidligere lejligheder været talt om, hvad vi får for disse penge. Der har været talt om, at der skabes sikkerhed, tryghed. Jeg tror, man har ret til at sige, hvad jeg ofte har sagt, at det danske folk er ikke så trygt i dag, som det var for to år siden. Tryghed har vi ikke fået på grund af denne politik, tværtimod har vi fået utryghed. Forholdet er det,